

اثربخشی بازی درمانی با رویکرد شناختی- رفتاری بر تاب‌آوری ذهنی کودکان ۴ تا ۱۱ سال منطقه دو تهران

شهربانو جلائی^۱، مهدی پورنامداری^۲، الهام هاشمی^۳

^۱ هیئت‌علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران غرب

^۲ استاد دانشگاه آزاد واحد تهران غرب

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی دانشگاه آزاد واحد تهران غرب

چکیده

بازی یکی از مهم‌ترین و ارزشمندترین مؤلفه‌های زندگی کودک می‌باشد که می‌تواند از این طریق به مهارت‌های پایه و اجتماعی دست یابد و همچنین موجب کشف جهان پیرامون می‌شود. از این رو بازی درمانی خصوصاً با رویکرد شناختی- رفتاری می‌تواند راه‌حل مناسبی در راستای مفید واقع شدن کودک در جامعه تلقی شود و می‌تواند کمک شایانی به او در زمینه سلامت روانی و جسمی کند. با توجه به این امر، این پژوهش با هدف تعیین اثربخشی بازی درمانی با رویکرد شناختی رفتاری بر تاب‌آوری کودکان ۴ تا ۱۱ سال انجام شده است. این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش‌آزمون- پس‌آزمون با گروه کنترل می‌باشد. جامعه آماری این تحقیق را کودکان ۴ تا ۱۱ سال دختر و پسر منطقه ۲ شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ تشکیل دادند که برای انتخاب نمونه، از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده شده است. ابزار پژوهش حاضر پرسشنامه مقیاس تاب‌آوری (کانر و دیویدسون، ۲۰۰۳) و مداخله آموزش بازی درمانی با رویکرد شناختی- رفتاری بر اساس طرح درمان پیشنهادی میرزایی (۱۳۹۴) بودند. گروه آزمایش ۱۲ جلسه که در هر هفته ۲ جلسه برگزار شد و هر جلسه یک ساعت طول کشید که شامل درمانگر و گروه ۱۵ نفری کودکان بودند و گروه کنترل هیچ نوع آموزشی را دریافت نکردند. نتایج آزمون تحلیل کوواریانس چند متغیری نشان می‌دهد که آموزش بازی درمانی با رویکرد شناختی رفتاری به‌طور مؤثری بر و افزایش تاب‌آوری تأثیرگذار است. ($p < 0.01$)

واژه‌های کلیدی: بازی درمانی با رویکرد شناختی- رفتاری، تاب‌آوری

مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی

دوره ۷، شماره ۱، بهار ۱۴۰۰، صفحات ۱۲۲۵-۱۱۹۵